

Sag C-305/92

Albert Hoorn
mod
Landesversicherungsanstalt Westfalen

(anmodning om præjudiciel afgørelse
indgivet af Sozialgericht Münster)

»Alderspension på grundlag af tvangsarbejde
i Tyskland under Anden Verdenskrig«

Forslag til afgørelse fra generaladvokat G. Tesauro fremsat den 14. juli 1993	1527
Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. april 1994	1533

Sammendrag af dom

Social sikring af vandrende arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende — ligebehandling — i henhold til en bilateral overenskomst om social sikring medregnes i forbindelse med alderspension efter den nederlandske ordning perioder tilbagelagt af nederlandske statsborgere som tvangsarbejdere i Tyskland — den nederlandske ydelse lavere end den ydelse, der udbetales i Tyskland til dette lands egne statsborgere, der var blevet underkastet samme behandling — forskelsbehandling på grundlag af nationalitet — foreligger ikke

[EØF-traktaten, art. 7, stk. 1; Rådets forordning nr. 1408/71, art. 3, stk. 1, art. 7, stk. 2, litra c), og bilag III]

Fællesskabsretten, herunder navnlig traktatens artikel 7, stk. 1, og artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1408/71, er ikke til hinder for, at tvangsarbejde udført af nederlandske statsborgere i Tyskland under Anden Verdenskrig ifølge artikel 2 i tillægsoverenskomst nr. 4 mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Kongeriget Nederlandene vedrørende afgørelse af spørgsmålet om rettigheder erhvervet af nederlandske arbejdstagere inden for den tyske ordning for social sikring mellem den 13. maj 1940 og den 1. september 1945 — som er nævnt i forordningens bilag III blandt de internationale overenskomster, der i henhold til forordningens artikel 7, stk. 2, litra c), fortsat er gældende, uanset forordningens bestemmelser — ikke giver ret til ydelser efter den tyske alderspensionsordning, men medregnes under den nederlandske ordning, som om det var udført i Nederlandene.

Forskellen på størrelsen af de pensioner, som de nederlandske og tyske tvangsarbejdere har

krav på fra deres respektive alderspensionsordninger, udspringer ikke af selve tillægsoverenskomsten, der blot fastsætter, hvilken lovgivning der skal anvendes på de pågældende arbejdstagere, uden nærmere at bestemme omfanget af ydelserne, men skyldes snarere, at den nederlandske lovgiver for de pensioner, som denne skal udbetale i henhold til tillægsoverenskomsten, har fastsat et andet beløb end det, der er fastsat ved den tyske alderspensionsordning for de pensioner, som det påhviler denne at udbetale. På fællesskabsrettens nuværende udviklingstrin kan hver medlemsstat imidlertid frit fastsætte størrelsen af de pensioner, den udbetaler, såfremt størrelsen ikke indebærer nogen forskelsbehandling på grundlag af nationalitet. Da nederlandsk lovgivning ikke på grund af nationalitet behandler forskellige grupper af EF-borgere, der har været tvangsarbejdere, forskelligt, kan det ikke fastslås, at den foretager en forskelsbehandling på grundlag af nationalitet.